

Socialistisk ugekommentar

- udsendt af SAPs Forretningsudvalg fredag den 20. februar 2009.

Studenterbevægelsen fremtid og SF's regeringsdrømme

Skattekommissionens forslag om reducere af SU'en til 4 år – vel at mærke til 5 års uddannelse – har endnu engang sat gang i en ad landets stærkeste og mest aktivistiske bevægelser. Elev- og studenterorganisationerne reagerer hurtigere og stærkere i de seneste år, end tilfældet har været i de fleste af de aktives levetid. De har stået forrest i mobiliseringen af de massive velfærdsdemonstrationer og har skabt en generation af elever og studerende, som stiller krav og intet ser i vejen for at gå på gaden for at få dem opfyldt. Og nu, allerede før regeringen har meldt deres holdning til skattekommissionens forslag ud, har de blokeret institutter og ministerier, og har planer om massive protester.

Organisationerne er ofte båret af unge kræfter fra SF og Enhedslisten. Og det er vel at mærke tit unge kræfter, der forstår, at der er forskel på bevægelsen og partiet, men også, at der er brug for begge dele, hvis de skal nå at opleve en bedre verden i denne levetid. Vi ser nu en forståelse af dobbeltorganisering i praksis, når studenterorganisationerne organiserer blokader, men Enhedslistens studenternetværk også går ind i kampen med protest foran videnskabsministeriet. Der er brug for både parti og bevægelse i kampen for en bedre verden og et bedre uddannelsessystem.

I de seneste år har unge medlemmer af Enhedslisten koordineret deres arbejde med hinanden og med unge medlemmer af SF, og denne koordination og dette samarbejde har været bærende for bevægelsens fremdrift i løbet af de sidste snart ti år. Koordinationen og samarbejdet har skabt en fælles forståelse af bevægelsernes centrale position i den revolutionære kamp og har skabt en fælles forståelse af, hvordan man som revolutionær trækker bevægelsen frem som et elastik – vi skal radikaliserer bevægelsens aktive, men uden at knække elastikken. Spørgsmålet er om dette samarbejde er på lånt tid – om det kun har været båret af en fælles fjende i form af en borgerlig regering.

Studenterbevægelsen står overfor en udfordring, hvis SF's højredrejning fortsætter. SF's regeringsdrømme har trukket dem til højre i forhold til udlændingepolitikken og bankpakkerne, og man kan frygte, at denne højredrejning også kommer til at ramme deres uddannelsespolitik. Og her ligger bevægelsens udfordring allerede under den borgerlige regering. Der må stilles krav til S og SF allerede nu. De unge aktive skal gøre sig klart, at målet ikke kun er en ny regering, men også nogle helt bestemte ting. Det er ikke godt nok, at S og SF lover et stop for forringelserne eller ikke at pille ved SU'en. Der skal også tilføres investeringer til uddannelsessystemet, og SU'en skal hæves til et niveau, så man kan overleve for den som studerende.

Bevægelsernes fremtid er afhængig af, at der stilles krav til en ny regering. Og vi får ikke noget godt ud af en ny regering, hvis ikke de er under pres fra bevægelsen. Man kan ikke regne med, at de unge bevægelsesaktive i SF vinder en intern kamp, eller vælger rigtigt i et loyalitetsdilemma. Radikaliseringen skal fastholdes – det kan man kun opnå, hvis man under en årelang kamp mod forringelser ikke glemmer behovet for forbedringer igennem bevægelseskamp, både som medlem og SF og som medlem af Enhedslisten.

Socialistisk ugekommentar udsendes af SAPs Forretningsudvalg hver weekend. Hvis du er interesseret i at få den tilsendt direkte på mail kan du bestille den på sap@sap-fi.dk